UCHWAŁA
Komisji habilitacyjnej
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych
dr Bartłomiejowi GUZIKOWI
z dnia 25.06.2018

Na podstawie art. 18 a ust. 5 i ust. 8 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003 r, Nr 65, poz. 595 z późn .zm.), zwanej dalej ustawą, Komisja w sprawie postępowania habilitacyjnego

dr Bartłomieja GUZIKA

powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 12.03.2018, w składzie:

Przewodniczący:	prof. dr hab. med. Michał Tendera	
Członkowie:	dr hab. med. Agnieszka Olszanecka	– sekretarz Komisji
	prof. dr hab. med. Andrzej Januszewicz	– recenzent
	prof. dr hab. med. Michał Woźniak	– recenzent
	prof. dr hab. med. Jacek Jawień	– recenzent
	prof. dr hab. med. Jarosław Drożdż	– członek Komisji
	prof. dr hab. med. Wojciech Szczeklik (nieobecny)	– członek Komisji

po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Kandydata o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, ocenami recenzentów oraz po wnikliwej dyskusji członków Komisji dotyczącej całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a w szczególności osiągnięcia naukowego obejmującego 3 prace oryginalne i 2 prace poglądowe, określonego w przepisie art. 16 ust. 2 ustawy

wnioskuje o nadanie stopnia
doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie medycyna
Panu dr n. med. Bartłomiejowi GUZIKOWI

Uchwała podjęta została na podstawie art. 18a ust. 8 i 9 ustawy, w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Kandydata o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym. Wynik głosowania: za – 5 głosów, przeciw – 0 głosów, wstrzymujących się – 1 głos.

Z uwagi na brak wniosku ze strony członków Komisji, nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatem nt. Jego osiągnięć i planów naukowych (zgodnie z art. 18a ust. 10 ustawy).

Przewodniczący Komisji

M. Tendera

……..

prof. dr hab. med. Michał Tendera

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Komisji habilitacyjnej

w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych

dr Bartłomiejowi GUZIKOWI

z dnia 25.06.2018

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr n. med. Bartłomieja GUZIKA oraz opiniami Recenzentów:

Prof. dr hab. med. Andrzeja Januszewicza

Prof. dr hab. med. Jacka Jawienia

Prof. dr hab. med. Michała Woźniaka

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Bartłomiej Guzik dyplom lekarza medycyny uzyskał na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w 2002 roku. Następnie rozpoczął pracę w Zakładzie Hemodynamiki i Angiokardiografii oraz Zakładzie Dydaktyki Medycznej Collegium Medicum UJ, w których odbywał kolejne etapy rozwoju naukowego i zawodowego.

W roku 2006 na Wydziale Lekarskim UJCM obronił z wyróżnieniem rozprawę doktorską zatytułowaną „Rola anionu ponadtlenkowego w patogenezie tętniaków aorty brzusznej" przygotowaną pod opieką promotorską Prof. Krzysztofa Żmudki.

Dr Bartłomiej Guzik posiada specjalizację w dziedzinie chorób wewnętrznych którą uzyskał w 2009 roku oraz specjalizację z kardiologii, uzyskaną w roku 2013.

Od 2016 roku dr Bartłomiej Guzik jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Klinice Kardiologii Interwencyjnej Instytutu Kardiologii w Specjalistycznym Szpitalu im. Jana Pawła II.

Dr Guzik dwukrotnie odbywał kilkumiesięczne staże naukowe w Glasgow University w Wielkiej Brytanii. W 2016 roku pięciomiesięczny staż, w ramach którego prowadził badania nad rolą właściwości elastycznych ściany naczyniowej w przewidywaniu rokowania u

pacjentów z nadciśnieniem tętniczym, kontynuowane w 2017 roku. Wówczas wiodącym celem badań była ocena przydatności skali wielochorobowości Charlsona w przewidywaniu śmiertelności w nadciśnieniu tętniczym.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego dr n med. Bartłomiej Guzik wskazał monotematyczny cykl pięciu opublikowanych prac pod zbiorczym tytułem:

„Mechanizmy stresu oksydacyjnego w naczyniach krwionośnych – wybrane aspekty" posiadających łączny *impact factor* **15,666**.

W jego skład wchodzą następujące pozycje :

1. Guzik B, Chwała M, Matusik P, Ludew D, Skiba D, Wilk G, Mrowiecki W, Batko B, Cencora A, Kapelak B, Sadowski J, Korbut R, Guzik TJ. Mechanisms of increased vascular superoxide production in human varicose veins. Pol Arch Med Wewn. 2011; 121(9):279-86.
2. Guzik B, Sagan A, Ludew D, Mrowiecki W, Chwała M, Bujak-Gizycka B, Filip G, Grudzien G, Kapelak B, Zmudka K, Mrowiecki T, Sadowski J, Korbut R, Guzik TJ. Mechanisms of oxidative stress in human aortic aneurysms--association with clinical risk factors for atherosclerosis and disease severity. Int J Cardiol. 2013;168(3):2389-96.
3. Mrowiecki W, Sagan A, Guzik B, Sliwa T, Ignacak A, Mrowiecki T, Guzik TJ. Inflammatory aortic abdominal aneurysm - immunophenotypic characterization of inflammatory infiltrate. Arch Med Sci. 2014; 10(6): 1258-62.
4. Matusik P, Guzik B, Weber C, Guzik TJ. Do we know enough about the immune pathogenesis of acute coronary syndromes to improve clinical practice? Thromb Haemost. 2012; 108(3):443-56.
5. Guzik B, Ignacak A, Andres M, Żmudka K, Naruszewicz M, Guzik TJ. Czynniki ryzyka i etiopatogeneza tętniaków aorty brzusznej. Czynniki Ryzyka 2012; 1: 6-16

W trzech pracach dr Bartłomiej Guzik jest pierwszym autorem, w jednej trzecim autorem i w jednej drugim autorem. Jak zauważa Przewodniczący Komisji Prof. Michał Tendera - dwie prace cyklu stanowią publikacje oryginalne, jedna – zgodnie z charakterystyką formalną –

stanowi list do redakcji i jest raczej rozbudowanym opisem przypadku, dwie kolejne są pracami poglądowymi. W żadnej z prac cyklu dr Bartłomiej Guzik nie jest autorem korespondencyjnym.

Zasadniczym celem badawczym prezentowanego cyklu prac była ocena mechanizmów stresu oksydacyjnego w różnych łożyskach naczyniowych oraz jego udziału w patogenezie miażdżycy i rozwoju tętniaków aorty brzusznej (zarówno miażdżycowych jak i zapalnych)..

Dwie prace poglądowe stanowić mają wstęp i podsumowanie omawianej tematyki. Pierwsza z nich, ściśle związana z tematem osiągnięcia – opisuje czynniki ryzyka i ich znaczenie w tętniakach aorty brzusznej, wnosząc istotną wartość merytoryczną dopełniającą obrazu aktualnej wiedzy w podjętym temacie, druga – luźniej powiązana z nurtem głównego badania podsumowuje rolę interakcji między czynnikami zapalnymi i wolnymi rodnikami tlenowymi w ostrych zespołach wieńcowych.

W pierwszej z prac oryginalnych Habilitant zajmuje się określeniem mechanizmów zwiększonej produkcji anionu ponadtlenkowego w zmienionych żylakowato żyłach. Dystalne i proksymalne odcinki naczyń żylnych pobierano od pacjentów poddawanych zabiegom operacyjnym usuwania żylaków (grupa 14 osób) lub planowym zabiegom pomostowania aortalno-wieńcowego (grupa 15 pacjentów). Oznaczenia poziomu anionorodnika ponadtlenkowego, w dystalnym i proksymalnym odcinku naczynia, wykonano za pomocą chemilumonescencji zależnej od lucygeniny. Stwierdzono, że u osób z chorobą żylakową generowanie anionorodnika ponadtlenkowego jest większe niż w niezmienionych żyłach. Ponadto, w dystalnym odcinku naczynia jest on blisko dwukrotnie wyższy niż proksymalnie i ta różnica widoczna jest tylko w naczyniach zmienionych żylakowato. Jako główne źródło anionu ponadtlenkowego zidentyfikowano oksydazę dwunukleotydu nikotynoamidoadeninowego (nicotinamide adenine dinucleotide phosphate - NADPH) i dysfunkcyjną syntazę tlenku azotu (nitric oxide synthase – NOS).

Jak podkreśla w swojej recenzji Prof. Andrzej Januszewicz *„badania dr Guzika należą do pionierskich jako pierwsze wykazały zwiększoną produkcję anionorodnika ponadtlenowego w dystalnych odcinkach naczyń"*.

W następnej pracy Habilitant analizował nasilenie stresu oksydacyjnego u pacjentów z tętniakiem aorty brzusznej poddawanym zabiegom naprawczym za pomocą oznaczenia osoczowego poziomu malonyldialdehydu (MDA), uznanego markera stresu oksydacyjnego, potwierdzając jego wyższe stężenie u pacjentów z tętniakiem aorty brzusznej, w porównaniu

do grupy kontrolnej. Podobnie jak w naczyniach zmienionych żylakowo, czynnikami odpowiedzialnymi za zwiększony stres oksydacyjny były oksydazy NADPH oraz dysfunkcyjna forma NOS. Istotną z praktycznego punktu widzenia informacją jest wykazanie korelacji między klinicznym zaawansowaniem choroby i stopniem generowania wolnych rodników tlenowych. W grupie pacjentów poddawanej zabiegom operacyjnym pobrano fragmenty aorty z miejsca największego poszerzenia i poddano je dokładnej immunohistochemicznej analizie. Wykazano, że w miejscach tętniakowato poszerzonych, zwiększona jest ekspresja odmiennych podjednostek NADPH.

W opinii Prof. Michała Woźniaka *„szczególnie wartościowym wynikiem było wykazanie podwyższonej ekspresji (na poziomie mRNA) dla p22phox i NOX2 w zmienionej ścianie tętniaka"*.

W kolejnej pracy oceniano fenotyp leukocytów naciekających ścianę tętniaka. Badaniu poddano fragment aorty pobrany w trakcie zabiegu operacyjnego, z rejonu maksymalnego poszerzenia naczynia, w rzadkim zapalnym typie tętniaka.

Jak podkreśla Prof. Jacek Jawień *„mimo że praca ta jest bardzo skoncentrowanym i skrótowym opisem tętniaka zapalnego, należy zwrócić szczególną uwagę na wszechstronną charakteryzację naczynia – tak za pomocą klasycznego obrazowania (CT), jak i komórkową"*.

Podsumowując cykl prac, Prof. Michał Woźniak stwierdza *„przedstawione osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład w zrozumienie molekularnych mechanizmów stresu oksydacyjnego zmienionych żylakowato naczyń żylnych oraz tętniaków o różnej charakterystyce klinicznej. Stanowią one solidną bazę do poszukiwań interwencji farmakologicznej, zanim zabieg operacyjny, obarczony istotnym ryzykiem, okaże się niezbędny.* Zauważa także *„publikacje wnoszą niekwestionowane elementy nowości naukowej, na podstawie której Habilitant formułuje ostrożną i atrakcyjną hipotezę odnośnie podejścia diagnostycznego i terapeutycznego chorób naczyń krwionośnych"* i dodaje *„iż uzyskanie nowatorskich wyników badań wymagało skontrowania poprawnej hipotezy badawczej, wykonania dużej ilości badań oraz opanowania szeregu nowoczesnych technik badawczych, co dobitnie świadczy o dużej samodzielności naukowej Habilitanta"*.

Prof. Jacek Jawień podsumowuje *„osiągnięcie naukowe zawiera wyraźne elementy nowatorskie w skali międzynarodowej, których wartość leży w aspektach poznawczych"*.

Prof. Andrzej Januszewicz konkluduje *„opublikowane prace posiadają bardzo duży walor poznawczy w wymiarze krajowym i międzynarodowym, jak również posiadając cechy znaczącej oryginalności - mają przeniesienie do praktyki klinicznej"*.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy dr med. Bartłomieja Guzika, z wyłączeniem publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, obejmuje 18 prac oryginalnych, w tym 5 z pierwszym autorstwem., 1 opis przypadku, 2 listy do redakcji, 3 prace poglądowe, 1 rozdział w monografii oraz 2 prace popularno-naukowe. Według analizy bibliometrycznej, IF dla dorobku naukowego „poza osiągnięciem" wynosi **29,814**.

Ponadto, dr Guzik jest współautorem 25 doniesień zjazdowych międzynarodowych i 44 krajowych.

Obszary zainteresowań badawczych dra Guzika poza tematyką osiągnięcia naukowo-badawczego obejmują praktyczne aspekty interwencyjnego leczenia chorób układu krążenia. Ciekawą grupą chorych były osoby ze schyłkową niewydolnością serca, w tym poddane transplantacji serca i przezskórnym zabiegom rewaskularyzacyjnym po przeszczepie.

Ważnym aspektem badań była ocena interwencji sercowo-naczyniowych w grupie osób w wieku podeszłym, a obserwacja badanej populacji odbywała się na przestrzeni 10 lat.

Dr Guzik wykazuje się także zainteresowaniem tematem podejmowania decyzji terapeutycznych w aspekcie wyników konsultacji interdyscyplinarnego zespołu tzw. kardiogrupy i ich wdrażania w praktykę. Decyzje kardiogrupy były realizowane w 92,1% przypadków chorych kwalifikowanych do leczenia operacyjnego choroby wieńcowej i w 87,5% pacjentów kwalifikowanych do przezskórnej rewaskularyzacji (PCI). Zmiana kwalifikacji po konsultacji kardiogrupy wiązała się z większą częstością złożonego punktu końcowego, a w przypadku pacjentów kwalifikowanych do PCI, u których takiej interwencji nie wykonano, także z wyższą śmiertelnością.

Dr Bartłomiej Guzik łączy swoje naukowe zainteresowania z praktycznym i dydaktycznym aspektem działalności lekarskiej. Celem kolejnej pracy była ocena średnio- i długoterminowego bezpieczeństwa dostępu promieniowego do zabiegów przezskórnej angioplastyki wieńcowej.

Inne zainteresowania, ujęte w kolejnych publikacjach dotyczą badań nad nowymi markerami biochemicznymi o znaczeniu rokowniczym, u pacjentów z chorobą niedokrwienną serca i migotaniem przedsionków.

Dr Bartłomiej Guzik był kierownikiem dwóch projektów statutowych w Klinice Kardiologii Interwencyjnej Collegium Medicum UJ „Zaburzenia poznawcze u pacjentów z ostrym

zespołem wieńcowym w wieku podeszłym" (K/ZDS/006438) oraz „Rola unerwienia autonomicznego nerek w regulacji stanu zapalnego w nadciśnieniu" (K/ZDS/003963).

Brał także udział w projektach SPIN (S/FS0/0139.01), współudział w projekcie „Welcome Trust" (S/FS0/0081.01), współudział w projekcie „Diamentowy Grant" (S/FS0/0172). Był współwykonawcą w projekcie „Pro bono Collegii Medici Universitatis Jagiellonicae" (POKL.04.01.01-00-218/09-02).

Doktor Bartłomiej Guzik jest recenzentem w renomowanych czasopismach -. Journal of the American College of Cardiology oraz Polskie Archiwum Medycyny Wewnętrznej.

Prof. Andrzej Januszewicz określa dorobek naukowy Habilitanta jako *„znaczący o wyraźnie zdefiniowanym profilu. Należy podkreślić, że działalność naukowa Kandydata jest w dużej mierze realizowana zgodne z jego indywidualnymi, oryginalnymi pomysłami badawczymi".*

Prof. Jacek Jawień zauważa że *„ogólna ocena dorobku dr Bartłomieja Guzika o dane naukowometryczne jest relatywnie umiarkowana, lecz należy zauważyć skuteczne łącznie przez dr Guzika rozwoju naukowego z klinicznym".* Dodaje także, że *„zwraca uwagę trend, wskazujący na coraz większą samodzielność naukową w kolejnych publikowanych przez kandydata pracach oraz zwiększającą się liczbę publikacji w ostatnich latach".*

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Działalność dydaktyczna doktora Bartłomieja Guzika jest bardzo rozbudowana zarówno na poziomie kształcenia przeddyplomowego, jak i podyplomowego. Dr Bartłomiej Guzik prowadził zajęcia z laboratoryjnego nauczania umiejętności medycznych, z chorób wewnętrznych na Wydziale Lekarskim oraz na kierunkach – ratownictwo medyczne i dietetyka. Dr Guzik jest także wykładowcą z kardiologii na kursach specjalizacyjnych.

Co warte podkreślenia, Dr Bartłomiej Guzik jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Kardiologii Interwencyjnej, a jego podopieczni byli wielokrotnie wyróżniani i nagradzani na Studenckich Konferencjach Naukowych, są także współautorami kilku publikacji. Dr Guzik jest także prezesem Fundacji Kształcenia Medycznego.

Należy wyróżnić ponadprzeciętne umiejętności organizatorskie, aktywność na polu popularyzowania nauki oraz zaangażowanie w działalność Samorządu Lekarskiego zarówno na szczeblu krajowym (Naczelna Rada Lekarska), jak i lokalnym (Sekretarz Okręgowej Rady

Lekarskiej VII Kadencji). Niekwestionowana i godna odnotowania jest także działalność społeczna dr Guzika związana z współpracą ze Związkiem Kawalerów Maltańskich czy organizacją Szpitala Polowego dla Biednych i Potrzebujących.

Dr Bartłomiej Guzik jest członkiem Towarzystwa Internistów Polskich, Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Asocjacji Interwencji Sercowo-Naczyniowych Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, European Society of Cardiology oraz European Association of Percutaneous Cardiovascular Interventions.

WNIOSEK KOŃCOWY

W ocenie końcowej wszyscy recenzenci zgodnie wnioskują za nadaniem doktorowi nauk medycznych Bartłomiejowi Guzikowi stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. med. Jacek Jawień stwierdza, że *„analiza dorobku naukowego dr Guzika wskazuje, iż jest on dojrzałym naukowcem, dobrze przygotowanym do niezależności naukowej. Przedstawione prace mają wartość nowatorską i wnoszą istotny wkład w rozwój światowych badań nad mechanizmami stresu oksydacyjnego"*

Prof. dr hab. Andrzej Januszewicz podsumowuje: *„dokonania dr n. med. Bartłomieja Guzika składają się na prawdziwie akademicki dorobek, który spełnia wymogi dla uznania Kandydata za utalentowanego badacza, klinicystę, uczestnika życia naukowego Collegium Medicum, doświadczonego dydaktyka, wykładowcę i organizatora".*

W podsumowaniu swojej recenzji, zawierającej też uwagi krytyczne dotyczące małej liczebności badanych grup i uwagi dotyczące nomenklatury, Prof. Michał Woźniak stwierdza *„biorąc pod uwagę znaczący dorobek naukowy, wartościowe osiągnięcia naukowe oraz istotną aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną uważa, że Pan Bartłomiej Guzik spełnia kryteria do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej i dydaktycznej".*

Po zapoznaniu się z przytoczonymi recenzjami, opinią członków Komisji oraz Przewodniczącego, biorąc pod uwagę oceny osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej, a także innych ocenianych elementów działalności Kandydata, po głosowaniu jawnym (5 głosów za i 1 wstrzymujący się), większością głosów Komisja uznała, że osiągnięcia doktora nauk medycznych Bartłomieja Guzika spełniają kryteria określone w art. 16 ustawy z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie

sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455).

W związku z powyższym Komisja Habilitacyjna przedstawia Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. med. Michał Tendera .....